

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. Š.**, proti žalovaným **1/ A.. R., 2/ G. R., o popretie vlastníckeho práva a iné**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 8 C 1030/2000, o dovolaniach žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2009, sp.zn. 5 Co 267/2008 a proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, **o d m i e t a**.

Dovolacie konanie o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2009, sp.zn. 5 Co 267/2008, **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom (v poradí druhým) z 10. septembra 2008, č.k. 8 C 1030/2000-125, Okresný súd Bardejov zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 305,09 Eur (9 191 Sk) v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Na odvolanie žalobcu (ktorého súčasťou bola i žiadosť o ustanovenie zástupcu podľa § 30 O.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. apríla 2009, sp.zn. 5 Co 267/2008, napadnuté rozhodnutie okrem výroku o trovách konania potvrdil, rozhodnutie vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil

vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a návrh žalobcu na ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2009, sp.zn. 5 Co 267/2008, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bardejov z 10. septembra 2008, č.k. 8 C 1030/2000-125, podal žalobca 26. júna 2009 v celom rozsahu dovolanie (dovolacie konanie vedené pod sp.zn. 4 Cdo 23/2011), ktoré odôvodnil tým, že konanie je zaťažené vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a inými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu je ako celok škandálne a nezákonné. Z týchto dôvodov žalobca žiadal obe rozhodnutia zrušiť a o veci nanovo rozhodnúť.

V rámci procesnej prípravy predloženia spisu dovolaciemu súdu Okresný súd Bardejov žalobcu uznesením z 2. júla 2009, č.k. 8 C 1030/2000-161 (doručeným žalobcovi do vlastných rúk 13. júla 2009), vyzval na doplnenie dovolania z 26. júna 2009 o náležitosti požadované ustanovením § 241 ods. 1 a 2 O.s.p. vrátane predloženia plnej moci advokáta, ktorého si dovolateľ zvolí na zastupovanie v konaní pred dovolacím súdom. Na výzvu súdu žalobca reagoval podaním žiadosti o ustanovenie zástupcu súdom podľa § 30 O.s.p., o ktorej Okresný súd Bardejov po preskúmaní osobných, rodinných, majetkových a sociálnych pomerov žalobcu rozhodol uznesením z 10. novembra 2009, č.k. 8 C 1030/2000-172 tak, že ju zamietol s poukazom na to, že žalobca nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli podkladom pre priznanie oslobodenia.

Na odvolanie žalobcu proti zamietajúcemu uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 10. novembra 2009, č.k. 8 C 1030/2000-172, Krajský súd v Prešove uznesením z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov 10. novembra 2009, č.k. 8 C 1030/2000-172, podal žalobca 21. mája 2010 dovolanie (dovolacie konanie vedené pod sp.zn. 4 Cdo 31/2011), ktorým sa domáhal zrušenia týchto rozhodnutí z dôvodu, že tieto sú plytké, neseriózne, nezákonné i nemorálne a sú výsledkom neposkytnutia právnej ochrany súdom, inak dovolacie dôvody bližšie nešpecifikoval).

Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobcu z 21. mája 2010 neobsahovalo zákonom stanovené náležitosti, Okresný súd Bardejov žalobcu uznesením z 2. júna 2010, č.k. 8 C 1030/2000-186 (doručeným tomuto účastníkovi do vlastných rúk 15. júna 2010), vyzval, aby náležitosti dovolania určené ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p. spolu s plnou mocou udelenou advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní súdu v stanovenej lehote predložil. Na výzvu súdu žalobca reagoval podaním z 22. júna 2010, v ktorom uviedol, že dovolanie odôvodňuje existujúcou zmätočnosťou rozhodnutí podľa § 237 O.s.p. a pokiaľ ide o povinné zastúpenie advokátom v dovolacom konaní, tejto povinnosti žiadal súd byť zbavený pre nepriaznivé majetkové pomery.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že obe dovolania podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal dovolanie žalobcu z 21. mája 2010 a jeho prípustnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, ktorým krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Dovolací súd zistil, že dovolateľ v tomto konaní nie je zastúpený advokátom a ani sám nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 (veta druhá) O.s.p.), no dospel k záveru, že povaha rozhodnutia, proti ktorému dovolanie smeruje, vylučuje, aby v posudzovanej veci bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. Za situácie, kedy predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu súdom (§ 30 O.s.p.), by totiž trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver, že účastník právo na ustanovenie zástupcu nemá, iba skúmaný. Preto sa dovolací súd v ďalšom zaoberal už len otázkou prípustnosti dovolania v tejto veci.

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd (§ 236 ods. 1 O.s.p.) uznesením, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, preto bolo potrebné podmienky prípustnosti v tomto prípade skúmať podľa § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (ods. 1 písm. a/) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (ods. 1 písm. b/). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že žalobca dovolaním napadol uznesenie Krajského súdu v Prešove z 8. apríla 2010, sp.zn. 5 Co 28/2010, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení, dovolanie proti tomuto rozhodnutiu podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., i vzhľadom na námietku účastníka o všeobecnej existencii väd podľa § 237 O.s.p., sa dovolací súd zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd, t.j. či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo prekážku už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom alebo rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania pred nesprávne obsadeným súdom. Tieto procesné vady však v dovolacom konaní nevyšli najavo, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Pokiaľ ide o námietky žalobcu uvedené v dovolaní, z obsahu dovolania je možné vyvodit', že žalobca namieta nesprávne posúdenie veci súdmi v otázke splnenia podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné, nakoľko tento dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ak by aj bol daný, prípustnosť dovolania nezakladá.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., dovolací súd dovolanie žalobcu z 21. mája 2010 ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

V nadväznosti na tento výrok dovolací súd skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci dovolania z 26. júna 2009.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania) (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 241 ods. 1 (veta druhá) O.s.p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Dovolateľ v dovolacom konaní nepreukázal, že má právnické vzdelanie a pri podaní dovolania nebol zastúpený advokátom. Jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov nebolo vyhovené. Do rozhodnutia vo veci dovolacím súdom, i napriek výzvam zo strany súdu prvého stupňa na odstránenie tohto nedostatku, plnomocenstvo advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nepredložil a nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránil. Dovolací súd preto dovolacie konanie vo veci dovolania žalobcu

z 26. júna 2009 vedené pod sp.zn. 4 Cdo 23/2011 zastavil podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., s ohľadom na to, že účastníci si náhradu trov konania ani neuplatňovali.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2011

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová